

Sajátos nevelési igényű

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 3. szám, 2020. január 17.

Anya, ha bántanak, berongyol az iskolába. Fogja a kezem, úgy úszok a levegőben, mint egy rongybaba. De most este van, ezért csak másnap tudunk berongyolni. Olyan dühös, hogy alig tud beszélni. Holnap bemegyek, elkapom a kis köcsögöt, ígéri. Megrázom, mint Krisztus a vargát. Azt is megbánja, hogy rád nézett. Aztán kicsit lenyugszik. Most már inkább az igazgatót akarja felelősségre vonni. Biztos nem tudja, mik történnek a napköziben.

Anya bevisz magával az irodába, de a lelkemre köti, hogy viselkedjek. A felnőttek majd elintézik. Csöndben maradok, miközben beszélnek. Anya azt ecseteli, mekkorát csalódott az iskolában. Nem érti, hogy történhetnek ilyenek egyáltalán. Az igazgató meg van döbbenve. Mozgatja a rozmárbajszát. Biztos a száját rágja. Azt ígéri anyának, hogy el fog járni az ügyben, de előtte meg kell kérdeznie tőlem is, hogy mi történt. Azt hiszi, hazudok. Azt reméli, az egészet csak kitaláltam, hogy rám figyeljenek. Akkor nem kellene ezzel foglalkoznia.